

Sergentul Ionescu T. Ion -ultima luptă

George IVAN

IONESCU T. Ion născut la 02.09.1920 în Drăcșenei, județul Teleorman, căzut în luptă pentru eliberarea Slovaciei la 14 martie 1945 în luptele de la Lieskovec.

A participat pe front în Bătălia pentru Moldova, a participat activ la eliberarea Ardealului, a eliberat Careiul la 25.10.1944 (ultima brazdă de pământ românesc, dată care a preluat semnificația pentru sărbătorirea Zilei Armatei Române), a participat la eliberarea Ungariei și a luptat pentru eliberarea Slovaciei.

În noaptea 28-29 decembrie 1944 Regimentul 1 Vânători este trimis ca întărire la Divizia a 21-a Infanterie în dispozitivul defensiv dintre Cotele 798 și 775 [nord-est de Almos].

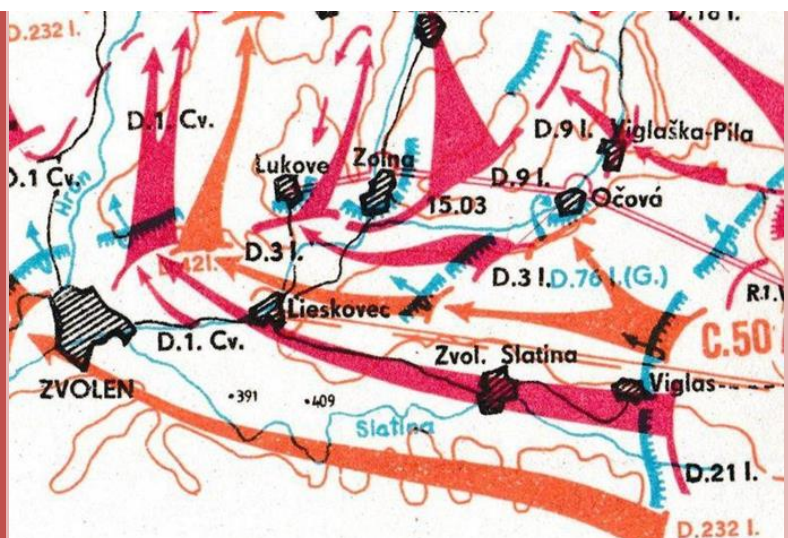
După lupte, comandantul, ofițerii, subofițerii și trupa Regimentului 1 Vânători sunt citați prin ordin de zi al Diviziei a 21-a Infanterie [nr. 124/30 decembrie] „pentru

dârzenia cu care a strivit definitiv cele patru contraatacuri ale inamicului în 48 de ore. Prin deciziile corecte și imediate ale comandantului și prin bravura ostașilor, regimentul reușește să oprească contraatacul inamic, să ocupe cota (798) și să captureze 15 prizonieri, șase puști mitraliere, două mitraliere, numeroase arme și muniții’.

În ziua următoare, regimentul are câteva companii dispersate pe Muntele Matra [C.6], pe Cota 359 de lângă satul Ardovo [C.4 A.G.] și pe Cota 798 [C.8 Mitraliere].

Condițiile atmosferice erau deosebit de grele: zăpadă mare, geruri de - 8 / - 10 grade C. În aceste lupte Reg. 3 Olt a pierdut două companii care au căzut în mâinile germanilor. Cetatea Torna era ocupată de nemți. De sus din cetate vedeau foarte bine mișcările românilor. Luptele fiind foarte grele în ajutor au venit Reg.1 Vânători și Reg 34 Infanterie. Cetatea a fost cucerită de români la 31 decembrie 1944.

Pentru meritele deosebite în luptele de la acea dată, sergent IONESCU T. Ion este propus pentru decorare cu medalia Bărbăție și credință cu spade clasa a II-a.

Sergentul Ionescu T. Ion etg 1942 din Regimentul 1 Vtari, locuitor în această comună, a decedat pe front în ziua de 14 Martie 1945 în luptele de la Nord-est satul Lieskovec - Cehoslovacia conform extr. de deces Nr.469 din 14 Martie 1945, eliberat de Reg. 1. Vânători.

Sergentul IONESCU T. Ion este înmormântat în Cimitirul Eroilor din Zvolen, Slovacia.

Motivarea regimentului pentru

decorare:

"Sergentul Ionescu T. Ion (trecut în document ca Ioan)- La cota 798, la 30.12.1944, căzând comandantul grupei de pușcași, lasă comanda grupei de aruncătoare și contraatacă cu grupa de pușcași, respingând inamicul

Ultima luptă

Datele centralizate arată că sergentul IONESCU T. Ion a căzut în data de 14.03.1945 în luptele duse la Nord de satul Lieskovec, în zona orașului slovac Zvolen. Cercetările aprofundate arată faptul că Divizia 3 Infanterie era la acea dată plasată între Lieskovec și Lukove. Asaltul general al armatelor după cucerirea orașului Zvolen către Banska Bystrica (important nod de comunicații) a început în data de 15.03.1945.

Dar, Divizia 3 Infanterie a dus lupte în zona

puternic fortificată Zolna – Lukove (apărată de către Divizia 76 Infanterie germană, Divizia 101 Jagger, Divizia 15 Infanterie germană și Divizia 24 Infanterie ungară). Divizia 3 Infanterie a cedat în data de 12.03.1945 zona de luptă de la Zolna către Divizia 9 Infanterie română și a fost direcționată către Lukove.

Ofensiva generală a fost stabilită pentru data de 15.03.1945, pentru a da timp celorlalte unități de artilerie să se grupeze în sprijinul atacului.

În data de 14.03.1945 au fost derulate acțiuni de recunoaștere în zonă.

Consemnările Regimentului 1 Vânători arată că Compania 7 din care făcea parte sergentul Ionescu Ion a fost angrenată în data de 14.03.1945 în atac și respinsă de un contraatac puternic.

Aici intervine termenul militar de "cercetare prin luptă".

Compania 7 Vânători a fost angrenată în cercetarea satului Lukove pentru a pregăti atacul concertat planificat pentru 15.03.1945.

Nu cunoaștem dacă doar Compania 7 din Regimentul 1 Vânători a fost trimisă în această misiune, dar vedem din procesul verbal în care se justifică pierderea echipamentului soldaților căzuți sau răniți în acea dată faptul că militarii erau însoțiți de sanitari. Nu era o misiune de observare izolată, era o "cercetare prin luptă".

Raportul de după acțiune arată că a fost un militar decedat (sergent IONESCU T. Ion) și alți 21 militari răniți (verificările ulterioare au arătat că și dintre cei răniți au mai decedat ulterior în unități sanitare . Ex. Caporal Cremenescu Constantin).

Analiza pusă la dispoziție de cazuistica medicală din acea vreme referitoare la rănilor suferite de militari atestă faptul că o eventuală surprindere a Companiei 7 din Regimentul 1 Vânători de către un atac de artilerie ar fi avut ca efect mult mai multe victime la locul în care ar fi fost surprinse de atac.

Ordin de Zi Nr. 466 din 28 Februarie 1945.

28 Februarie 1945
Se acordă unui
subofiter și la 53
grade inferioare
Medalia "Bărbăție
și Credință" cu spade
cl. II și ...

Urând în vedere faptele de armă săvârșite în războiul
dău Apus de către subofiterii noștri mai jos nominal:

Ordor:

28 Februarie 1945, Se acordă subofiterilor și grade-
lor inferioare noștri mai jos nominal, Medalia
"Bărbăție și Credință" cu spade Cl. II și pentru
"faptele de armă în războiul dău Apus, care cum
se arată mai jos în dreptul fiecăruia:

Nr.	Numele și Pronumele	Grad Clasă	Locul și data nașterii:			
			Anul	Luna	Ziua	
1	Olteanu Gh. Lutu	Pl. Cl. Ser.	1922	II	27	Coroana Trei Scouri
2	Cornei I. Ion	Serg. 1911	1919	II	11	Golești Argo
3	Bucurtescu I. Andrei	Serg. 1934	1915	VII	11	Slobozia Argo
4	Bucurtescu K. Ghorghe	Serg. 1914	1922	III	13	Uda de sus Argo
5	Mucache I. Nicolae	Serg. 1913	1921	III	12	Fumbrani Argo
6	Boroclu I. Ioan	Serg. 1912	1920	II	23	200 găsului Icloman
7	Hetea I. Mihai	1914	1922	II	30	Murșani Munsel
8	Tintea I. Uricu	1912	1920	VII	17	Ambovicioara Munsel